

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi
Maioris Apvd Heripolin Abbatis, viri suo æuo doctiss. ...
Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri
potuerunt, omnia**

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Heripolin Abbatis, viri suo æuo doctiss. Primae Partis Opera Historica,
Quotquot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Trithemius, Johannes

Francofurti, 1601

Ex Pavli Langii Cygnæi Monachi Bozaviensis Chronico Citicensi, sub anno
Christi M.D.XV.

urn:nbn:de:0128-1-17297

EX PAVLI LANGII CYGNÆI MONACHI
BOZAVIENSIS CHRONICO CITICENSI,
sub anno Christi M. D. XV.

Eodem anno cum essem amore litterarum, Benedicti venerabilis Abbatis nostri cum confusu, dimissorio & licentia, Herbipoli in D. Iacobi Apostoli cœnobio, sub reuerendi & vnde cunque doctissimi viri, domini Iohannis Trithemii, memorati monasterii Abbatis, ad tempus doctrinae & obedientiae, ipso tunc Germanicarum rerum historiis tribus voluminibus describendis operam dante, cupienteque cura eadem suum de Scriptoribus Ecclesiasticis librum, iam olim in Spanheim, usque ad annum Domini 1494. productum, usque in praesens continuare tempus, viros videlicet illustres qui interim scriptitassent suis cum lucubrationibus, scriptoribus Ecclesiasticis iam antea in præfato libro conscriptis & impressis, per quandam additionem nouam connectere: qui quatenus facilius & promptius conatum suum laudabilem perfidere posset, me quem ad administrandum sibi rebatur idoneum misit, cum literis commendatitatis ad monasteriorum omnium, nostri tamen potissimum ordinis, fundationes, nec non viorum (ut dixi) clarorum monumenta, tota Germania ad Dei omnium scientiarum largitoris laudem, & totius Teutonicae nationis eo honorem & pte conium, vnde quaque conquista, concepta, & descripta ei deserterem. Porro prædictum literarum, nec non commissionum tenor talis fuit & est:

Vniuersitatis singulis dominis Abbatibus, Prepositis, Prioribus, ceteris Ecclesiarum rectoribus Iohannes Trithemius, Abba monasterii duci Iacobi Herbipolensi, ordine sancti Benedicti, cum orationibus promptis obsequiendi voluntate. Hanc exhibitorum literarum fratri Paulo Langio, monacho atq. predicatoro nostro ordinis memorati, addimus in mandatis, ut omnium monasteriorum, conuentuum, & ecclesiarum cuiuscunq; sint religionis, quantum fieri potest, totam per Germaniam fundationes, tempora, patronos, & si quis habuerint viros sanctissime vel doctrinam signo, eorum tempora simili & opuscula, diligenter inquirat, conscribat, nobisq; referat pro decore Annalium sine Chronicorum Germanie, quibus operam impendimus nostram. Quocirca vos omnes & singulos per mundi Salvatorem rogamus, ut eum ad vestra declinantem benignè admittatis, & charitatem forsanitis, atq. in his quorum inquirendi gratia mittitur a nobis, illi favorem & adiutorium impendere pro viribus non recusatis, mercedem ab illo recepturi, qui index omnium dictiorum est, sanctibus a dextris: Ite benedicti patri mei: quoniam cum hōbes essem, sacepstis me. Scriptum in præfato canobio nostro apud Herbipolum, prima die mensis Aprilis, anno Dominicanae nativitatis 1515.

Prædictam itaque legationem sive commissionem pro virili meo sollicitus exequi semper conatus sum: tametsi in perpaucis locis fuerim, partim viarum difficultate & dislamine, partim latronum prædonumque formidine, per montes & nemora, tandemque inopino ipsius Trithemii mittentis præceptorisque mei occasu, retractus & impeditus. Nihilo tamen minus, ipso adhuc viuente, aliquot vicibus ingruente hyeme collecta & conscripta cum vatis diuersorum sapientum virorum episcopis & salutationibus referenda & confignata Herbipolim redi. Et quanquam memoratum antiquitatum indagationem permuli celebres, & grauissimi ejam, ac integer, imi laudauerint viri, fuerunt tamen è diuino nonnulli sycophantes & scioliti, & (quod fecidit est) fratres religiosi, mordaces & Cynici, qui eam commissionem & inquisitionem satis impudenter taxarunt, me pro tam arduo conamine gyronagum & circulatorum vocitare non erubescentes. At si ego gyronagus, si circumcellio, quis quofo erat & equofo meus Apostolus Paulus, de quo Actuum 19. legitur: *Factum est, quod cum Paulus per agratis superioribus partibus veniret Ephesum*, quiaque ab Hierusalem usque Illyricum discurrendo Christi Euangelium seminareret, licet longe alia beatioreque causa: Quid denique fuit Hieronymus, quid Ruffinus, quid Heraclides, quid Petronius, Paulus, Orosius, Iulius Africanus, Severus Sulpitius, Cassianus, Pascalius, & similes, qui ob propriam devotionem & aliorum ædificationem martyris transfierunt, loca terra sanctæ deuotissime perlustrauerunt? Deinde Aegyptum, Nitriam, Scythiam, Palæstinamque gyranter exactissime Monachorū cœnobia, Anachoritarum speluncas & antræ stabantes, vita & conuersatione eorum ac doctrinā religiosissime & vigilantisssime explorauerunt, & plerique cum eis per aliquot & dies & annos commanentes, & institutiones eorumdem ac mores imitantes & addiscentes, exhortationeque singulorum annotantes, tandem ad propria repedantes; & visa & audita Dei pro honore & legentium profectu ac ædificatione eleganter & vtiliter conscriperunt. Qui nisi supra narrata & circuibent loca, vitas Patrum, institutiones, collationes, exhortationes, conuerlationes, & itinerarium, quod Hieronymo ascribitur, denique & quorundam, & præcipue Antonii, Hilariensis, Pachonii, Onophori, Macarii, Romanii, Arsenii, Polthumi, Mariae Aegyptiacæ, Euphrasie, Euphrasiae, & similium vitas & legendas, nec Monachi nec mundus ipsis quidem haberet. Felix ergo terque felix illorum peragratio, laudabilis & sancta exploratio, ex quibus tantus fructus, tantaque sequita est morum & totius sanctitatis ædificatio. Quær ergo in me criminantur æmuli, quod in aliis laudatur, quod etiam ipsa gentilitas in Ulysse multis præconis extulit, quod Hieronymus gloriolus in Platone & Apollonio philosophis commendauit, quod denique idem in fœminis etiam summis prosequitur laudibus? Nota est illa diuine Paulæ feruentissima perlustratio, quanadum infinitas monachorum & eremitarum cellas, sed & eorumdem strata, vestes, cilicia, & sudario quondam Romanarum matronarum nobilissima propriis manibus attrectauit, venerata & osculata est. Quantus denique fructus & profectus ex eiusmodi peragrationibus sanctorum patrum accreuerit mundo; nec ipse Tullius, neque Demosthenes sua eloquentia effari & promovere possent. Quandoquidem vt de aliis interim fileam, si nostri ordinis sancti & deuotissimi patres, Columbanus, Gallus, Chilianus, Bonifacius, Wilibrordus, Ludigerus, & pares, suis in monasteriis refedissent, quis Austrasiæ, quis Gallorum, quis Francorum, Baiaoariorum, Vindelicorum, Doringorum, Saxonum, Hellonum, Frilonum gentes ad Christi fidem conuerterislet? Si denique nostri ordinis præstantissimi, præsertim Augustinus mellitus & lustus, Magni Gregorii Papæ discipuli; si Al-

Trithemij

Opere
istorica

citus, si Beda, Rabanus, Strabo, Marianus, Claudius, Lampertus & similes domini manissent: quis Angliam, Scotiam, Hybernam, hinc rudimentis praedicando imbuisset? quis insuper in Gallia almisicam & famatissimam illam Parisiensem inuitasset? quis potentissimum nobilemque in Francia Episcopatum illum Heribopolensem fundasset? quem utique diuum Burghardum, primum eius ecclesie praefulem instituisse, huc & Parisiensem Academiam Alquinum, nostri ordinis patres, fundasse certissimum est. quis alios complures per Europam episcopatus, quorum primi antistites, (ut in precedentibus sub anno Domini 978. latius probauimus) nostri ordinis fuerent & frequenter peregrini, plantasset? At quid multis motor? Quor mihi vendicate conor, quod excellensim viri nec virtute neque fametate assequi quiuerunt? Qui denique, quando doctiores & sanctimonia clatiores, tanto & aciores & plures semper habuere obrectatores. Nimirum cum (expertus harum rerum inquit Hieronymus) semper in propatulo fortitudo amulos habeat, feriantq; summos fulguramontes & iuxta Nationis simile dicterium:

Summa petat lisnor, perficit altissima venti.

Sed nunc de his satis. Sane quatenus & fructus & utilitas sepe dictae commissionis & perlungationis, mea aliquan- &c. cetera defunt.

PVLVIS MEDICINALIS VALDE CELEBRATVS, E I V S D E M T R I T H E M I I .

PVLVEREM huius Trithemii ad cerebrum, studentibus perutilem plurimi hactenus celebrarunt semper. Nam haud pauci eo viu eius peruererunt, vt inspectores illos vrinatum, arteriarum, linguarum, restringentrum facile negligerent. Multi ad centesimum fere annum etatem solidam produxerunt, tantum denique adepti iunt memoriam acumen, vt facile quoquis etiam maximos excellerent. Idque absque cataposis, elisteris, pessis, vnitonibus, catalaphamatis, elictoriis, malficatoris, gargarismis, iacculis, fumis, conditis, syrups, aquis, theriacalis, & similibus.

¶. Calami aromatici,

Gentiane,

Cymini,

Sileris montani,

Anisi,

Carvi,

Ameos,

Sem petrofelin,

Spice nardi, ana 3 s.

Corall rub.

Vnionum sue perlarum non perforatarum 2 1/2 v.

Zingiberis albi,

Amari dulcis (Chamepyt)

Foliorum senz,

Tartari adusti, ana 3 v.

Macis,

Cubebarum, ana 3 ij.

Gario phyllorum, 3 vii.

Fiat puluis f. a.

Dosis eius 3 s. que mane sumatur & sero, in brodio vel vino, per mensem primum; secundo mensē mane tantum; tertio mensē mane ter in heptomada. Et sic deinceps continetur ad vitam. Siguidem contra multas valet arietudines. Et est probatissimum & efficax puluis. Stomachum confortat, cerebrum purgat, oculos & visum seruat, memoriam acuit, humoris malos atq; superfluos in toto corpore confundit sine periculo, lenis & aperi, constrictiōnem in pectore naufragum pellit, nimiam pinguedinem prohibet ab epilepsia & apoplexia conservat, materiam calculi sine dolore dissoluit, & in lapidem durescere non permittit, chiragram & podogram sciatam, preualevit non finit.

HVN c puluarem cum Paulus Scalichius Duci Borussiæ (cui tunc temporis erat à consiliis) vten-
dum clarevellet, Medici Principis prohibuerunt, ex quo enata est disputatio inter illos, in qua siius vul-
ueris in partem utramque scriptis dimicatum fuit, quæ disputatio extat in satyris Philosophicis i; suis
Scalichii.

EFFI-